

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - NORMALIZACE :-)))

ĀĀEtrtek, 06 zĀĀĀ™Ā- 2018

NĀĵdhera - uĀ¼ se zaĀ•Ā-nĀĵim probĀ-rat k Ā¼ivotu. SpĀ-m v dobĀ, kdy je to na nĀĵich souĀ™adnicĀ-ch normĀĵlnĀ- a bĀĵ vzhĀru tehdy, kdy jsou vzhĀru i ostatnĀ- mĀ- zdejĀĀ- spoluobĀ•anĀ©Ā€! Jen ten mĀĵ pes se buĀ• jeĀĵtĀ nepĀ™izpĀ sobil, spĀ-Āĵ si mne vĀ-c zotroĀ•il Ā€“ protoĀ¼e vyĀ¼aduje svĀ© Ā€žvychĀĵzkyĀ€ i nĀĵkolikrĀĵt za denĀ€! Ale budiĀ¼ mu to pron zjĵstila, mĀĵla bych pro zdravĀ- naĀĵlapat ne kolem pĀĵti tisĀ-covek krokĀ, pĀ™Ā-padnĀĵ pĀĵti kilometrĀ, ale krokĀ aĀ¼ patnĀĵct tisĀ-c!!! Kdo to jakĀ¼iv vidĀĵl??? Tohle pĀ™eci nemĀĵim Āĵanci zvlĀĵdnoutĀ€!

OvĀĵem dĀ-ky tomu, Ā¼e mne tak Ā•asto vyhazuje z kanape, a pĀ™eci jen zvykajĀ-cĀ-mu si mĀ©mu tĀĵlu, zaĀ•Ā-nĀĵim bĀ¼t zas v pohodĀ. A taky jsem od rĀĵina do veĀ•era blaĀ¼enĀĵ. F dĀĵlajĀ- radost minimĀĵlnĀĵ dvĀĵ vĀĵci:

- - uĀ¼

pĀĵr lidĀ- si vĀĵimlo, Ā¼e jsem pĀ™eci jen v New Yorku zanechala pĀĵr svĀ¼ch sĀĵdelnĀ¼ch kilogramĀ (a ĵĀĵ se hned pĀ™Ā-mo dmĀ pĀ¼chou a souĀ•asnĀĵ se snaĀ¼Ā-m jeĀĵtĀ vĀ-c zatahovat pupek);

- - a

taky Ā¼e mi i pĀĵr zdejĀĀ-ch kamarĀĵdek Ā™Ā-kalo, jak se jim po mnĀĵ stĀ¼skalo.

Jak vĀ-te, jsem Ā€žpuncovanĀĵ vrbaĀ€œ, takĀ¼e jak moje uĀĵi jsou kaĀ¼dĀ©mu ochotnĀĵ k dispozici (tedy Ā€“ ne aby mne za nĀĵ tahali, to snad neee), tak i mĀĵ hlava a mysl a dobrĀĵ nĀĵlada. SnaĀ¼Ā-m se nĀĵkterĀ© smutĀ^ochy a smutĀ^oĀĵky vyslechnout, dĀĵt jim najevo, Ā¼e jejich problĀ©my jsou sice obrovskĀ¼mi prĀ-sery a smutky a Ā¼aly, ale tĀ-m, Ā¼e budou jen naĀ™Ā-kat a noĀ™it se do kalnĀ¼ch tĀ-nĀ- zoufalĀ© deprese, tĀ-m se n nespravĀ-. ProtoĀ¼e - vĀ¼dycky mĀĵme dvĀĵ moĀ¼nosti: buĀ• se tomu poddat, naĀ™Ā-kat a smutit si, dĀĵt dobrej kĀĵeft vĀĵem psychiatrĀ™m a psychologĀ™m a kouĀ•Ā™m a zpovĀĵdnĀ-kĀ™m a ĀĵamanĀ™m a jinĀ¼m a jinĀ¼m dobrĀ¼m i ĀĵpatnĀ¼m radilĀ™m Ā€“ a nebo to brĀĵt jako PollyanaĀ€! VzpomĀ-nĀĵte? Je to dost dĀĵvno, kdy jsem o tĀ©hle knĀ-Ā¼ce i o filmu o nĀ- natoĀ•enĀ©m, tady psala - a znovu vĀĵim vĀĵem vĀ™ele doporuĀĵuju jejĀ- Ā€žmetoduĀ€œ.

No, a protoĀ¼e nemĀĵim schopnosti mĀ¼ch milovanĀ¼ch databĀĵizstek, tak vĀĵim pĀ™ĀĵbliĀ¼nĀ¼ obsah znovu napĀ-Āĵu:

Na poĀ•Āĵtku dvacĀĵtĀ©ho stoletĀ- v Americe, v jednĀ© misii, Ā¼il chudĀ¼ farĀĵĀ™ John se svou malou dcerkou. BlĀ-Ā¼ily se VĀĵinoce a tak napsal na charitu pro dĀĵreĀ•ek pro holĀ•Ā•ku Pollyannu. KdyĀ¼ vĀĵak pak zĀĵsilku rozbalili, Polly se rozplakala: mĀ-sto vysnĀ-nĀ© panenky tam byly jen dvĀĵ dĀĵtskĀ© berlĀ•ky... a ona se na panenku tĀĀĵila tĀ©mĀĀ™ celĀ¼ rok. Tehdy ĵĀ- otec vysvĀĵtlil, Ā¼e na vĀĵem (i tom na prvĀ- pohled smutnĀ©m) se dĀĵ nalĀ©zt nĀĵco radostnĀ©ho: "Polly, uvĀĵdom si, jak je nĀĵdhernĀ©, Ā¼e je nepotĀ™ebuĵeĀĵ! Jsi zdravĀĵ... A ta ubohĀĵ holĀ•Ā•ka, co je mĀĵla dostat, je teĀ• naopak potĀĀĵenĀĵi panenkou. Neboj, ty svou panenku takĀ© urĀ•itĀĵ dostaneĀĵĀ€!"

KdyĀ¼

pak po krĀĵtkĀ© dobĀĵ jejĀ- tatĀ-nek najednou zemĀ™el, poslala misie holĀ•Ā•ku k jejĀ-nĀĵladovĀ© a nevrlĀ© tetĀĵ Ā€“ sestĀ™e jejĀ- zemĀ™elĀ© maminky, Ā¼ĵĵĀ-cĀ- v krĀĵsnĀ©m zĀĵmeckĀ©m sĀ-dle. (Ona totiĀ¼ jejĀ- maminka Ā€žspĀĵchala mesallianci Ā€“ vzala si neĀĵlehtice Ā€“ a tak byla z domova vylouĀ•ena.)

Brzy

Pollyanna zĵĀĵĵuje, Ā¼e spousta lidĀ- v tetinĀĵ mĀĵstĀĵ (v NovĀ© Anglii) je stejnĀĵ mrzutĀ¼ch jako teta. AvĀĵak dĀ-vĀ-in nevyĀĀ•itelnĀ¼ optimismus (napĀ™Ā-klad v pĀ™Ā-padĀĵ jejĀ- "radostnĀ© hry", se kterou hledĀĵ svĀĵtlou strĀĵnku na kaĀ¼dĀ© situaci), pĀ™ĀĵinĀĵĀ- mladistvou, veselou zmĀĵnu do usedĀ©ho starĀ©ho mĀĵsta. Stane se vĀĵak nĀĵco, po Ā•em i Pollyanna zesmutnĀ- a pĀ™estane se radovatĀ€! (Ale nebojte,

nakonec vÁ je dopadne dobÁ™e. Nebudu to celÁ© vypisovat, vÁ™ele vÁjm deporuÁ•uji, najdÁ›te si tenhle film. a uvidÁ-te, jak se vÁjm bude lÁ-bitâ€! Jen snad vÁjm asi obÁ•as â€župadneâ€œ nÁ›jakÁ; ta slzaâ€!

Tenhle

pÁ™Á-bÁ›h ani nenÁ- pÁ™Á-mo pro dÁ›ti, jako o dÁ›tech, o lidech a jejich trÁ›penÁ-. O dobrÁ©m srdci, pozitivnÁ-m pÁ™Á-stupu k Á›ivotu a chuti rozdÁ›vat radost tÁ›m, co na tenhle pocit uÁ› zapomnÁ›li.

Autorka, Harriet PorterovÁ; , svÁ›2m

pÁ™Á-bÁ›hem potÁ›jila uÁ› nÁ›kolik generacÁ-. PÁ™Á-bÁ›h milÁ© holÁ•iÁ•ky byl takÁ© nÁ›kolikrÁ›t zfilmovÁ›n. Mimo jinÁ© - Pro Mary Pickfordovou, kterÁ; byla prvnÁ- Pollyannou, patÁ™il tento film k jejÁ-m nejslavnÁ›jÁ›m.

P.S. JistÁ›, tento pÁ™Á-bÁ›h je naivnÁ-; kniha vznikla na poÁ•Ájtku dvacÁ›tÁ©ho stoletÁ- v zemi, kterÁ; tehdy a vlastnÁ› dodnes je poznamenÁ›na pozitivistickÁ›2m myÁ›lenÁ-m. Pro nÁ›s, kteÁ™Á- jsme zaloÁ›enÁ-m vÁ-ce Á›karohlÁ-di, je v mnoha smÁ›rech nepochopitelnÁ; a tÁ›Á›ko akceptovatelnÁ;. Ale na Pollyanninu hru, kterou jsem uÁ› od prvnÁ-ho pÁ™eÁ•tenÁ- tÁ©hle knÁ-Á›ky pÁ™evzala za svou, nemohu nikdy zapomenout. KnÁ-Á›ku jsem dostala jako malÁ; od svÁ© milovanÁ© babiÁ•ky. d@niela

P.S. P.S. Dnes bych mÁ›la tuplem dÁ›vod si smutit, vÁ›jak si pÁ™eÁ•tÁ›te, co jsem to vyvedla: Á›jla jsem si koupit kafe. Jen kafe nic vÁ-c! Ale pÁ™i tÁ© pÁ™Á-leÁ›itosti... ano, koupila jsem si dvacet deka nÁ›jakÁ©ho to pÁ™Á-Á›jernÁ©ho salÁ›tku... myslÁ› nÁ›jakÁ›2 rumcajs, nebo tak nÁ›co, prostÁ› komplet ekfajt sloÁ›enÁ-, a navrch jeÁ›tÁ› jednu margotku... Doma jsem si to pak veÁ•er, pÁ™ed spanÁ-m, neuvÁ›Á™itelnÁ› vychutnala... Jo. Po mÁ© zdravÁ© veÁ•eÁ™i (brambory s duÁ›jenÁ›2m zelÁ-m). Ale kdybych zas pÁ›jir deka pÁ™ibrala, tak se svÁ›t nepÁ™estane toÁ•it... ach jooooo A zÁ›vÁ›rem jeÁ›tÁ› jednu, poslednÁ-, fo subway. Jak vidÁ›t, lÁ›ska kvÁ›te v kaÁ›dÁ©m tÁ›le, aÁ› vÁ›Á›Á-, co vÁ›Á›Á-.. (ale to mne stejnÁ› neomlouvÁ;.)